

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

2014

VII. volební období

Pozměňovací návrh

**k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných
zakázkách, ve znění pozdějších předpisů**

(sněmovní tisk 300/0)

Navrhovaná změna:

V části první, čl. I:

1. Vkládá se nový novelizační bod 1, který zní:

„1. V §2 odstavci (2) se za písmeno d) vkládá nové písmeno e) ve znění:

„e) organizační součást veřejného zadavatele podle odstavce 2 písm. a) až d), která samostatně nakládá s přidělenými finančními prostředky, pokud na ni veřejný zadavatel podle odstavce 2 písm. a) až d) přenesl kompetence podle tohoto zákona svým rozhodnutím nebo vnitřním předpisem.^{x)}“

kde se „x“ v horním indexu na konci textu nového písmene e) odvolává na poznámku pod čarou ve znění:

x) například § 22 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, § 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích“

Odůvodnění pozměňovacího návrhu

Navrhovaná změna Zákona o veřejných zakázkách rozšiřuje oblast zadavatelů veřejných zakázek o zákonem dané organizační složky veřejného zadavatele, které samostatně nakládají s přidělenými finančními prostředky.

Příkladem mohou být fakulty vysokých škol, zřizované podle § 22 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách. V současné právní úpravě je veřejným zadavatelem vysoká škola reprezentovaná rektorátem, nicméně valná většina zakázek je realizovaná fakultami, které

disponují finančními prostředky podle §24 zákona č. 111/1998 Sb. Jsou to právě fakulty, které realizují přípravu a technické specifikace a jsou příjemci většiny soutěžených zakázek. Různorodost fakult znemožňuje na vysokých školách smysluplné a racionální zadávání veřejných zakázek, dochází k výrazným časovým prodlevám při nákupu zboží a služeb, což v mnoha případech paralyzuje činnost a základní poslání fakult a dochází tak k nadměrnému plýtvání veřejnými prostředky. Vysoké školy jako veřejný zadavatel ve většině případů překračují limity nákupu podle Zákona o veřejných zakázkách a musejí tak soutěžit zboží a služby v nadlimitním výběrovém řízení. Uvedená novela by přenesla současně s kompetencemi zadávání veřejných zakázek i problematiku sčítání jednotlivých zakázek na úroveň fakult. Tím by došlo k značnému ulehčení v administraci věřených zakázek, protože fakulty by v mnoha případech již nedosahovaly při sčítání limitu 2 resp. 6 milionů Kč, a tudíž by nemusely soutěžit veřejné zakázky v režimu nadlimitního výběrového řízení.

Uvedená novela se opírá o stanovisko expertní skupiny Ministerstva pro místní rozvoj (MMR) a současně o metodiku k Zákonu o veřejných zakázkách pro rok 2014 vydanou MMR.

Expertní skupina MMR připravila k Zákonu o věřených zakázkách návrhy metodických pokynů. Výstupy práce této skupiny jsou veřejně dostupné.¹

Jedním ze závěrů této skupiny bylo doporučení ke stanovení předpokládané hodnoty veřejných zakázek u zadavatele, který má samostatné provozní jednotky ve znění:

„Pro účely posuzování věcné souvislosti při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky lze zohlednit i organizační strukturu zadavatele, pokud ji tvoří samostatně hospodařící jednotky

Skládá-li se veřejný zadavatel z více oddělených provozních jednotek, může se předpokládaná hodnota veřejné zakázky stanovit samostatně za takové jednotky, avšak pouze tehdy, pokud je taková jednotka samostatně odpovědná zadávání takových zakázek, nezávisle provádí zadávací řízení, rozhoduje o výběru nevhodnější nabídky a má vyčleněné samostatné peněžní prostředky sloužící k úhradě veřejné zakázky. Příkladem mohou být městské části statutárních měst, fakulty univerzit, školy a školská zařízení bez právní subjektivity; nejedná se však o oddělení či odbory ministerstev či samosprávných úřadů.

Takový způsob hospodaření může být dán jak právními předpisy, tak vnitřními organizačními předpisy či směrnici. Tyto předpisy zpravidla stanoví rozdělení kompetencí tak, že některé oblasti hospodaření delegují na dílčí provozní jednotky (veřejné zakázky týkající se těchto oblastí hospodaření by měly být posuzovány jako věcně nesouvisející), zatímco jiné zůstávají v kompetenci „centrální části“ zadavatele (předpokládané hodnoty veřejných zakázek zadávaných centrálně se musí sčítat, i kdyby předměty zakázek využívaly různé části zadavatele). V každém případě se musí jednat o dlouhodobý systém hospodaření, nelze zohlednit jednorázové pověření k zadání zakázky či jiné účelové obcházení povinnosti sčítat

¹ <http://www.epravo.cz/top/efocus/rozhovor-o-vystupech-expertni-skupiny-mmr-k-zakonu-o-verejnych-zakazkach-93019.html>

pro účely stanovení předpokládané hodnoty obdobná plnění zadavatele (viz § 13 až 16 zákona o veřejných zakázkách).“

Na základě tohoto doporučení vydalo MMR metodiku k Zákonu o veřejných zakázkách pro rok 2014, která v problematice předpokládaného zadávání veřejných zakázek říká:

„Možnost samostatně zadávat pouze některými útvary či složkami nelze zcela vyloučit ani u jiných veřejných zadavatelů či i sektorových zadavatelů, a to zejména pokud interní rozdělení na útvary či složky vyplývá z určitého vnitřního předpisu zadavatele a současně je možnost zadávat veřejné zakázky samostatně některými útvary či složkami objektivně odůvodnitelná geografickou vzdáleností a značnou mírou samostatnosti v rozhodování takových útvarů (složek).“

Bohužel, v současné době není doporučení této metodiky veřejnými zadavateli využíváno, protože nemá oporu v zákoně a veřejní zadavatelé se obávají trestního postihu při jeho aplikaci. Aplikací pozměňovacího návrhu by došlo k právnímu ukotvení doporučené metodiky MMR v zákoně a tím i k větší právní jistotě veřejných zadavatelů.